

Telegraful Român

Apare Marția, Joia și Sâmbăta

ABONAMENTUL:

Pe un an 24 coroane.

Pe șase luni 12 cor. — Pe trei luni 6 cor.

Abonamentele și inserțiunile să se adreseze

Administrației ziarului «Telegraful Român», Sibiu, str. Măcelarilor 45.

Correspondențele

să se adreseze Redacției «Telegrafului Român», str. Măcelarilor Nr. 45. Scrisori nefrancate se refuză. — Articoli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE:

Un șir cu litere mărunte pentru întâia oară 30 fil, pentru a doua și a treia oară câte 20 fil.

Pentru inserate mai mari după învoială.

Două declarații

Chestiunea școlară, după semnele venite dela locuri autorizate, va fi pusă iarăși la ordinea zilei.

Atât ministrul de justiție Vilhelm Vázsonyi, cât și ministrul de culte și instrucțiune publică, contele Albert Apponyi, în ultimele ședințe ale comisiei parlamentare pentru reforma electorală, au pus în vedere schimbări dela temelie în cât privește școalele confesionale din statul ungar.

Cităm cuvintele ministrilor.

În ședința din 16 Martie 1918 ministrul Vázsonyi, vorbind despre garanțe culturale pentru asigurarea supremației maghiare, a zis:

«În loc de a căuta deslegarea problemei de naționalități în chestiunea dreptului electoral, poate ar fi mai bine, — cum au accentuat unii vorbitori în cursul acestor debateri, — să atribuim mai multă importanță ideii de a statifica fără amânare institutele pedagogice sau preparandiile. (Aprobări vii și generale). Trebuie să le prefacem în școale de stat, fără nici o excepție, și fără a lua în seamă nici un fel de senzibilitate confesională.

«Pe terenul învățământului public, până când nu vom introduce pe toată linia învățământul public de stat, înainte de toate guvernul ungar trebuie înzestrat cu dreptul de a putea preface în școală de stat, fără nici o motivare, orice școală, de orice categorie».

În ședința din urmă, înainte de Paști, ținută în 18 Martie, ministrul de culte și instrucțiune publică, contele Albert Apponyi, a declarat următoarele:

«Viitorul statului național trebuie asigurat cu puteri unite. Vederile, cu

raport la o politică națională mai energetică și mai consecventă decât politica de până acum, s'au limpezit cu adevărat în cursul debaterilor din comisiunea parlamentară.

«Dar consolidarea statului național nu voesc s'o întemeiez pe despoiere de drepturi.

«Greșala politicii noastre naționale a fost, că a voit să impedeze numai în mod negativ lățirea curenților contrare națiunii.

«Schimbarea va porni așa, că de aici încolo direcția națională are să fie sprijinită în mod pozitiv prin propagarea puternică a sentimentului național unguresc.

«Politica națională are să se afirme pe trei terene: pe teren militar, economic și cultural.

«Nu peste mult voi înainta camerei reformele pe teren cultural politic, care vor servi scopurile statului național nu numai prin contrabalansarea instrucțiunii contrare națiunii, ci și în mod pozitiv prin exploatarea intensivă a efectului educator al școlii.

«În politica instrucțiunii publice sânt condus tot mai mult de principiul, că trebuie să cerem în toate ramurile de învățământ, dela toate școalele, și în deosebi dela institutele pedagogice (preparandii), să colaboreze în direcție pozitivă la educația cetățenească de stat, în scop de-a alcătui unitatea națională, unitatea culturală și morală.

«Nădăjduesc că va succede să dăm o astfel de direcție politicii culturale, care nu se poate închipui fără sporirea în mare măsură a puterii statului atât din punct de vedere al supravegherii, cât și a luării dispozițiilor spre atingerea scopului indicat».

Așa au vorbit doi domni miniștri ai guvernului actual ungar.

Ne vom lua voie, într'un număr viitor, a opune câteva observări acestor declarații ministeriale.

Ajutorarea familiilor

celor duși în război

Prin ordonanța Nrul 480,000/917 a dlui ministru de honvezi reg. ung. dată pe temeiul §-lui al art. de LXIII din 1917, s'a urcat ajutorul de război pentru familiile celor duși în război și s'a lărgit și îndreptățirea de a cere acest ajutor.

Deci se aduc la cunoștință măsurile, care se abat dela ordonanțele de până acum.

Conform §-lui 1 al ordonanței nouă vor avea drept de a cere ajutor de război, începând dela 1 Ianuarie 1918, și următoarele familii:

1. Al căror întreținător a plecat la război înainte de a se începe războiul sau în cursul războiului, spre a face slujba militară regulată de 1, 2, 3 sau 4 ani.

2. Al căror susținător de familie a intrat de bună voie în serviciu militar, deși după legile militare n'ar fi fost obligat.

3. Al căror susținător de familie aparține unei legiuni de voluntari, care slujește armatei ca parte între-gitoare.

4. Membrii de familie ai ofițerilor de meserie și ai oficianților militarești.

Cu abatere dela rânduelile, care până acum sânt în vigoare, se pot împărtași de ajutor în temeiul ordonanței sus amintite:

1. Copiii crescuți în casa celor porniți în război, precum și părinții celor porniți în război.

2. Copiii așezați din partea azilului de copii al statului în familiile celor plecați în război.

3. Femeea, care a trăit în căsnicia familială cu cel pornit la război, deși n'a fost cununată cu el.

4. Persoana, pentru care, sau în favorul căreia, cel pornit la război pe temeiul unei rezoluții judecătorești e obligat a plăti bani de întreținere.

Cu bani de chirie pot fi împărtașite familiile care locuiesc în casa lor proprie, dacă această casă este însărcinată peste măsură cu datorie, și dacă au valoare condițiile de mai nainte cuprinse în §ul 4 al ordonanței ministeriale de honvezi Nrul 480,000/917.

Toate familiile însă numai așa au dreptul de a cere ajutor de război, dacă au trebuință neapărată de acest ajutor.

Ajutoarele statorite pe temeiul ordonanței amintite, nu se vor mai socoti pe zi, ci pe lună, și se vor plăti înainte pe fiecare lună.

Statorirea dreptului de a cere ajutor se face de comisiile, care își dau părerea hotărâtoare asupra ajutoarelor de război, — contra cărora totdeauna se poate recura în termen de 15 zile, socotite dela ziua comunicării, adresând cererea la primar împotriva comisiei de reclamare cu privire la ajutorul de război. Împotriva concluderii comisiei de reclamare nu se poate apela.

În ședințele comisiilor, care își dau părerea asupra ajutoarelor de război, se cheamă doi membri din familiile celor duși în război, cari primesc ajutorul de război; aceștia au în ședință vot consultativ.

Acele familii, care cer a li se da ajutor nou, trebuie să se prezinte în persoană la primărie.

Pe lângă ajutorul regulat, familiile celor duși în război, în cazuri

FOIȘOARA

Tovarășul de drum

— De Andersen —

Sărmanul Ionică, ofta foarte supărat. Tatăl său trăgea să moară și nu era chip să se scoale. În colibioara lor se găseau numai ei doi. Afară întunec, oleul din lampă pe sfârșite, și lampa aproape să se stângă.

— Tu, dragă Ionică, ai fost totdeauna bun și cuminte, zise bolnavul, — Dumnezeu bunul te va ajuta în viața ta.

Tatăl privi îngândurat, dar cu blândete la fiul său, suspină odată adânc și închise ochii pe vecie.

Când Ionică văzu pe părintele său rece și teapăn, plânse amar. Perduse tot, nu mai avea pe nimeni. Nici mamă, nici frați, nici surori.

Sărmanul Ionică! Ingenunchiă înaintea mortului și-i stropi cu lacrimi amare mâna rece... În sfârșit, ostenit de plâns, își închise ochii, capul și-l plecă pe dunga patului, și adormi.

În vis zări un lucru ciudat: I se păru că soarele și luna se închină în fața lui,

ear părintele său, voinic și sănătos, îl privește zimbând. O fată frumoasă, împodobită cu o coroană de aur, îi întinde mâna, și tatăl lui grăește astfel: «Vezi, ce mireasă frumoasă ai tu! Ea este cea mai mândră din miresele lumii».

Ionică se deșteptă, și atunci firește se stânse toată strălucirea și podoaba. Tatăl său zăcea în patul rece, în jurul lui nu era afară de Ionică nimenea. Sărmanul Ionică!

A doua zi îngropară pe bunul părinte. Ionică mergea după sicriu. Acum nu mai putea să vadă pe dulcele său tată, pe care atât l-a iubit. Auzi cum aruncă pământ pe sicriul cufundat în groapă. Se uită în adânc și nu-și luă ochii d'acolo, până când glia acoperi cel din urmă colț al sicriului. Îl dură nespuse despărțirea...

Răsună cântarea: «În veci pomenirea lui», și Ionică tot mai plângea. Plânsul pare că-i mai ușură din întristare. Razele soarelui lumineau printre crengile arborilor, ca și când i-ar zice: «Nu te întristează atât de mult, Ionică! Vezi, cerul e albastru și frumos! Tatăl tău este acolo sus, și se roagă lui Dumnezeu, să te scutească».

«Om bun am să fiu totdeauna», își zise Ionică, «atunci de bună seamă voi

ajunge lângă tatăl meu; ce bucurie, când ne vom vedea, cât de mult am să-i povestesc! Câte are să-mi arete el! Să-mi spună tainele din lumea cealaltă, și să mă învețe, întocmai cum m'a învățat pe pământ... Ce bucurie!»

Ionică pare că vedea toate lucrurile acestea, și suridea, ear pe față îi curgeau lacrimile. Pasările se adunau pe castani și glăsuiau: Ciri! ciri! Ce veselie în cântecul lor! Cu toate că și ele veneau dela înmormântare... Ele știau, că răposatul e fericit în cer, unde își primește răsplata faptelor bune pământești.

Ionică văzu, cum sburără păserelele de pe arbori și se pierdură în depărtări albastre. Și-l apucă și pe dânsul dorul de călătorit...

Mai nainte de-a pleca, cioplî o cruce mare de lemn și o puse d'asupra mormântului fericitului său părinte. Mormântul era împodobit cu flori așezate de străinii cinstiți, cari iubiseră pe răposat.

În dimineața următoare Ionică își luă merindea și o biată moștenire de o sută de coroane și câți-va bani mărunți, îi puse în pungă și porni în lume. Trecu prin cimiter, se rugă la mormântul tatălui său și zise: «Rămâi cu Dumnezeu, iubite tată!

Om bun și de omenie am să fiu totdeauna, și Dumnezeu mă va ajuta». Și s'a dus.

Câmpia cu flori, pe unde trecea Ionică, se răcorea în bătea unui vântuleț. Florile își plecau capetele, ca și când i-ar șopti: «Bine ai venit, voinice, între noi! Așa-i, că-i frumos pe-aici?»

Dar Ionică își întoarse ochii spre sat, să-l mai vadă odată.

Turnul bisericii din deal se ridică de-asupra caselor. Lui Ionică i se părea, ca și când dela ferestrele altarului i s'ar face semne cu mâna să aibă mult noroc la drum.

Pornind înainte se gândi, câte lucruri frumoase are să vadă în lume. Și eată-l acum prin locuri, unde n'a mai umblat și nu cunoștea pe nimeni.

Noaptea întâi o petrecu într'o șură de fân, alt loc n'a căpătat; dar el fu mulțumit cu atâtă și dormi ca scâldat. Soarele se ridicase de câteva sulite, când tinerul se deșteptă.

Era Duminecă și clopotele chemau pe credincioși la biserică. Porni și el cu lumea cealaltă. A cântat și s'a nimerit să asculte o predică bună.

extraordinare, cum sânt cazurile de moarte, cazurile de boale, de naștere, de foc etc. pot primi din partea oficiului de îngrijire pentru cei duși în război și un ajutor extraordinar de K 50 până la K 200. Spre a fi împărțit de ajutor extraordinar, trebuie să se facă în fiecare caz anunțare bine motivată.

Cel ce la împărțirea de ajutor și în cursul folosirii aceuia a arătat date ce nu corăspund adevărului, sau retace date factice, se pedepsește cu închisoare până la 15 zile și amendă până la 200 coroane.

Problemele viitorului

O interesantă corespondență din capitala română a publicat Gazeta din Brașov în fruntea numărului său de Sâmbătă în 23 l. c.

Iată corespondența aceasta:

Unul din prelații români, care a fost totdeauna aderent al unei înțelegeri între România și Ungaria, a declarat următoarele despre pacea cu România și cele mai apropiate probleme ale viitorului:

Poporul român a fost sedus înainte de toate de Filipescu, fostul ministru de război al României, care cum se știe, a stat în intime relațiuni cu antanta. Filipescu a cercetat Petersburgul și frontul francez, și după ce s'a reîntors, a umplut Țara cu laude la adresa francezilor și englezilor. Brătianu, care a usurpat pe nedrept moștenirea politică a marelui său tată, a stat parte sub influința lui Filipescu, parte sub influința lui Take Ionescu, dar mai ales Constantin Mille, agentul plătit al englezilor, a exercitat o influință deosebită asupra caracterului șovăelnic al acestui politician slab de voință.

În 1915 câțiva români din Ungaria au cercetat pe Brătianu la București și au încercat să-l clarifice, că păstrarea neutralității din partea României este de interes deosebit pentru România și din punctul de vedere al românilor din Austro-Ungaria, credincioși statului lor, și bărbatilor serioși au invocat argumentele convingătoare, că aspirațiile asupra Ardealului nu se pot realiza nici odată, și că România numai stând în relațiuni prietenești cu monarhia se poate desvoltă.

Distinșii bărbați de stat ai României, Carp, Marghiloman, Stere, cari au recomandat regelui Ferdinand cooperarea alături cu monarhia, au susținut cu toată însuflețirea stăruințele pacifice ale românilor din Un-

garia; dar Brătianu ajunsese deja de pe atunci sub influința ipnotică a ambasadorului rus Poklevski, și domnitorul isteric a fost o jucărie în mâna acestui om violent.

Poporul român dorește să se desvolte și să se îmbogățească și era mulțumit cu abundența, care rezulta din neutralitate, și orce ar fi preferit, numai războiul nu. Însă momentul tragic a sosit, și acum România trebuie să ispășească păcatele conducătorilor săi.

Tratativele de pace privesc exclusiv diplomația, altcineva nu se poate amesteca în ele. Guvernul Marghiloman înseamnă deja pacea, ba chiar mai mult: înțelegerea în viitor, căci nu încape îndoială, că mai curând sau mai târziu va intra în guvern și înțeleptul bătrân P. Carp, și activitatea noului guvern este o garanță pentru asigurarea unei înțelegeri armonice între cele două state avizate unul la altul.

Nu știu ce condiții se vor stabili în castelul dela Cotroceni. Însă este sigur, că tratatul se va încheia în spiritul unui pacifism sincer. Din punctul de vedere al viitorului va fi foarte de dorit, ca Ungaria să aibă la București reprezentanți consulari deosebiți pentru interesele sale comerciale, economice și culturale, iar România asemenea să caute legăturile nemijlocite cu Budapesta. Ar fi de însemnătate crearea unei catedre la București pentru limba maghiară și realizarea principiului de reciprocitate pe acest teren.

Comerțul și industria ungară trebuie să cucerească teren în România, și știința și literatura trebuie să-și găsească locul său.

Când vor dispărea duhurile rele ale României, cari au provocat nenorocirea Țării, guvernul ungar să facă tot posibilul, să câștige preținția sinceră a poporului român, ceea ce nu va fi greu.

Cea mai ideală rectificare de graniță va fi, dacă Ungaria și România se vor putea înțelege reciproc.

Din România

Cabinetul Marghiloman. — Demobilizarea.

Noul guvern constituit de d-l Marghiloman se compune astfel:

Al. Marghiloman, președinte de consiliu, ministru de interne și ministru ad interim la domenii.

C. C. Arion, ministru de externe.

General Hârjeu, ministru de război.

C. Meisner, ministru de industrie și comerț și ad interim la lucrările publice.

D. Dobrescu, ministru de justiție.

S. Mehedinți, ministru al cultelor și instrucțiunii publice.

M. Săulescu, ministru de finanțe.

C. Garoflid, secretar general al ministerului de domenii.

Secretar general al ministrului de finanțe a fost numit Andrei Corteanu.

C. Mitileneu a fost numit secretar general la ministerul de interne.

Tzigara-Samurcaș a fost numit prefectul poliției capitalei, și

I. Bărbătescu, director al siguranței generale, în locul lui Panaiteșcu.

Demobilizarea celor 8 divizii ale armatei române care au a fi trimise la vatră, conform preliminarilor păcii, a început și continuă regulat.

În teritoriul ocupat au și sosit numeroase trupe demobilizate. Ofițerii și soldații demobilizați au fost puternic impresionati de starea satisfăcătoare pe care au găsit-o în teritoriul ocupat. Toate stările ten-dențioase, pe cari atâtorii războinici le răspând-au în Moldova, cu privire la situația din teritoriul ocupat, și cari găseau crezare la naivi și lesne crezători, se demasca acum față de demobilizații veniți acasă.

Știrile războiului

Ludendorff. — Pierderile. — Bombardamentul Parisului. — Cu putere irezistibilă.

Generalul Ludendorff a dat unui corespondent de război următoarele informațiuni:

Lupta pe frontul vestic se desvoltă întocmai cum s'a așteptat. Am reușit să schimbăm războiul de poziții în război pe câmp deschis, unde cel ce atacă are totul împotriva sa, și unde cel ce se apără, se poate scuti în pozițiile sale puternice, clădite înainte cu luni de zile. Englezii întrebuințează mitralierele cu multă istețime; cu toate acestea infanteria noastră dă năvală neînfricată și le ocupă fără nici o introducere artileristică. Pregătirile de luptă ale germanilor, a zis Ludendorff, au durat trei luni.

Agenția Wolff anunță: Armatele germane înaintează glorios, în lupte necurmate, spre vest. Pierderile sângeroase ale englezilor și ale ajutoarelor ce li s'au dat, sânt enorme și întrec toate cifrele de până acum. Nici în Rusia, nici în Italia nu s'au pomenit atâtea jertfe ca acum. Faptul se explică din rezistența vânoasă a britilor, susținuți de contraatacurile franceze și americane. Pierderile neînsemnate germane se atribuie mai ales negrijii aproape zilnice, sub adăpostul căreia trupele germane s'au putut apropia adeseori neobservate până la pozițiile engleze.

Bombardamentul Parisului se descrie în ziarul englez Daily Mail astfel:

Parisul a suportat astăzi (Marți) al treilea bombardament. Tot la 5 minute se cutremură văzduhul, și izbește câte-o granată în oraș. Poporațiunea este cât se poate de neliniștită, căci granatele nimeresc totdeauna clădiri. Astăzi demneală s'a prăbușit un mare magazin de comerț. Cu asemenea tunuri nu va fi mirare, dacă ger-

manii vor bombarda odată dela Calais orașul Londra.

Se afirmă, că tunurile acestea bat la distanță de peste 100 kilometri.

Al doilea capitol al marelui lupte de pe frontul vestic s'a început prin cucerirea localităților Lihons, Roye și Noyon, care se află la depărtare de 80 kilometri de Paris. Albertul, la distanță de 30 kilometri de Amiens, de asemenea e ocupat.

Armatele germane, după raportul de Miercuri seara, pătrund de ambele laturi ale râului Somme.

Agenția Havas comunică din Paris: Lupta cumplită durează acum de șase zile între Scarpe și Aisne. Puterile germane, întărite neîntrerupt cu divizii nouă, stau neobosite în lupte continue; dușmanul tot înaintează și acum, dar înaintarea sa se face cu mult mai încet, decât în zilele precedente.

Presa engleză, de când trupele germane au intrat în Bapaume, este mai puțin optimistică, socotind că jumătate din armata engleză din Franța este bătută.

Trupele victorioase ale principelui moștenitor german străbat cu putere irezistibilă și au ocupat orașul Montdidier.

Bubuiturile de tun se aud la Paris. Icoana Parisului de astăzi amintește zilele sale triste din 1914, când guvernul francez a fost necesitat să fugă la Bordeaux.

Englezii în strâmtoare

Anglia s'a încredințat, că submarinele germane sânt o adevărată amenințare a condițiilor de viață ale poporului englez. Optimismul lui Lloyd George, că se vor găsi mijloace pentru a zădărnici opera de nimicire a submarinelor, s'a arătat neîntemeiat.

Primul amiral al flotei engleze, care vede mai bine situația și pericolul submarinelor, a rugat pe Lloyd George să nu mai stărnească nădejdi false în sinul înțelegerii.

Lloyd George tot credea, că se vor construi mai multe vapoare în America și în statele înțelegerii, decât numărul vapoarelor ce le vor scufunda submarinele germane. Și iată, că Anglia printr'un raport oficios, trebuie să mărturisească că s'a înșelat în socotelile ei; căci: În Noemvrie anul trecut au fost construite 22 vapoare nouă, dar au fost scufundate 48; în Decembrie au fost gata 20 vapoare nouă, dar au fost scufundate 57; în Ianuarie au fost gata 11 vapoare nouă, dar au fost scufundate 48 vapoare.

Ce reiese din aceasta? Că imputinarea vapoarelor înțelegerii prin acțiunea submarinelor germane nu poate fi paralizată prin construcțiuni nouă.

În loc de 6 milioane tone vapoare, cât a pus în vedere America, ea nu poate trimite decât 2 milioane. Aceasta înseamnă o mare pierdere pentru Anglia, care nu-și poate aduce mijloace de trai, cât are trebuință pentru a stămpăra foamea maselor.

Ministrul de agricultură englez Prothero a zis:

«Hrana a ajuns munițiunea cea mai importantă a războiului. Avem bombe de

Când ieși din biserică, văzu câteva morminte acoperite de earbă și burueni mari; se apropiă de ele, smulse buruenile și tocni câte o cruce, pe care vremea o strâmbase. El adevă socotea așa: Poate tot astfel va face vre-un om bun la mormântul tatălui meu, unde eu poate nu voi mai ajunge niciodată.

La poarta cimiterului se răzima în băta un bătrân cerșitor. Ionică îi dete banii mărunți, câți avea, și fericit își urmă calea.

Cătră seară se porni un vifor cumplit. Se grăbi omul să se scutească sub o streșină, dar în curând se întunecă cu desăvârșire; în sfârșit se adăpostii la un schit pe o colină. Norocul lui, că ușa fusese proptită, și așa se putu scuti în biserică până să încete furtuna.

«Am să stau aici, într'un colț; sânt rupt de ostenit, — gândi Ionică, — și trebuie să mă odihnesc».

Își împreună mâinile spre rugăciune, se rugă și adormi. Afară furtuna văjăia, fulgeră și tună.

La miezul nopții se trezi. Furtuna încetase. O lună albă lucea prin ferestre.

În mijlocul bisericii se înălță un sicriu fără capac, în sicriu zăcea un mort. La vederea mortului, Ionică nu se speria

cătuși de puțin; știa bine, că morții nu fac rău nimănui. Tinărul știa, că mai de grabă omul viu și stricat face rău, și niciodată omul mort.

Doi oameni, stricați de felul acesta, stăteau lângă sicriu. Răi erau amândoi, căci nici pe cel mort nu-l lăsau în pace, ci aveau de gând să-l ridice din sicriu și să-l arunce afară.

— Lăsați în pace pe bietul răposat! Fapta voastră ar fi păngărirea mortului; lăsați-l să odihnească în numele Domnului! zise Ionică.

— Nemernicule! Ce-ți pasă ție? — răspunseră prăpădiții. — El ne-a înșelat. A cerut dela noi bani împrumut, și nu ni-a plătit datoria. Acum eată-l mort, iar noi rămăși păgubiți. Voim să ne răzbunăm, să-l aruncăm afară, ca pe un cânel!

— Am o sută de coroane, — zise Ionică. — Atăta-i moștenirea mea întreagă; v'o dau bucuros vouă, dacă făgăduiți pe sufletul vostru, că nu vă atingeți de mortul acesta. Eu mă voi feriți și fără bani. Am mâni tari, sânt sănătos, și Dumnezeu mă va ajuta.

— Bine! — ziseră cei doi, — dacă ne dai o sută de coroane, sântem mulțumiți, și nu mai avem nimic cu mortul.

Primăra coroanele, răsără mult de bu-nătatea lui Ionică și plecară.

Ionică puse la loc sicriul, îi așeză capacul, rosti o rugăciune, după aceea își luă rămas bun dela mort și ieși într-o pădure mare.

De-alungul pădurii cărarea se lumina de lumina lunii, în jurul lui zine mărunte jucau prin aer, fără a se turbura când văzură pe tiner, care era om bun ca pânea.

Când trecu de pădure, la spate răsună un glas puternic de bărbat: — Stai, pretine! Unde te duci?

— În lumea mare! răspunse el. N'am tată, n'am mamă, sânt copil sărman; dar socotesc că Domnul din cer nu mă va părăsi.

— Mă duc și eu în lume, și am să merg cu tine, să-ți fiu tovarăș de drum, dacă mă primești, — răspunse omul străin.

— Bucuros! — zise Ionică, și merseră mai departe.

Ionică, dela o vreme, băgă de samă, că tovarășul este mai cuminte și mai pățit în toate, de cât el. Se vedea că străinul călătorise și învățase mult.

(Va urma)

Foae verde

— Din popor —

Foae verde, foae lată,
Pentru tine, mândră fată,
Scriu o carte cu suspin,
Ca dorul să mi-l alin.
Parcă văd sătuful meu,
Precum văd pe Dumnezeu;
Parcă-l văd în chin și vai,
Ca un loc căzut din rai;
Iară eu înstrăinat
De tot ce-am lăsat în sat...
Și te rog, pe frunză lată
Să-mi răspunzi după olaltă:
Ce mai fac la noi în sat,
De când eu m'am depărtat:
Maicele
N'ristatele,
Fetele
Drăguțele,
Copilașii, drăgălași,
Cu glasul de îngerași?
Și de-o fi pace să fie,
Să m'aștepți cu bucurie,
Cum aștepți un pețitor,
La față ca un bujor,
Și la inimă cu dor.

Iacob Bratu.

plumb, bombe de argint, și avem lipsă de bombe de hrană, pentru războinicii noștri».

A vorbit pe față despre pericolul, că Anglia prin lipsa aceasta, va ajunge în situația de a nu mai putea duce la sfârșit biruiră războiului.

Pentru Anglia și înțelegere în general cât mai multe vapoare este o chestie de viață. Căci cu vapoare, ea își poate aduce milioanele de soldați din America, se poate aproviziona cu material brut, cu muniții, cu alimente. Iată de ce ministrul Angliei Belfour, a spus cu luni mai înainte: Construiți, construiți vapoare!

Cum indemnul acesta n'a folosit mult, — răsună acum din Anglia alt indemn: Luați, luați, luați, numai de unde puteți, vapoare cât de multe!

Și astfel avem explicația de ce Anglia s'a hotărât să-și strângă vapoare din toate colțurile lumii, și să silească statele neutrale, să-i cedeze vapoarele lor. Inceputul l-a făcut cu Olanda. A trimis Olandei ultimul, în care cere să puie la dispoziția înțelegerii vapoarele ei de 500,000 tone, și numai cu condiția aceasta, America va furniza Olandei milionul de tone de grâu, de care are trebuință. În acelaș ultimul se spune că înțelegerea dorește, ca Olanda să înceteze de tot exportul către puterile centrale al articolelor pentru producția de îngrășăminte chimice și nutreț.

Olanda a răspuns, că ea voiește ca vapoarele ei cari călătoresc pe sococoteala înțelegerii, să nu fie înrebuinate în zona primejdioasă, unde umbli submarinele germane, și se opune plecării vapoarelor care se mai află în Olanda.

În Olanda, ultimul Angliei a provocat mare indignare. Presa olandeză scrie, că Olanda ar trebui să-și ia rămas bun dela toate vapoarele ei, dacă ar admite ca ele să călătorească pentru înțelegere în zona periculoasă, — de unde nu se vor întoarce niciodată.

Rea trebuie să fie situația înțelegerii pe urma războiului submarin, dacă se vede silită să recurgă la mijlocul desnădăjduit de a cere ca vapoarele neutrale din statele mici să-i înlocuiască vapoarele ei scufundate.

Pentru cele 500,000 tone vapoare olandeze, — care pot fi scufundate într-o singură lună, — Anglia comite această imoralitate politică, lovind în independența statelor neutrale, în libertatea lor de a hotărâ de bunurile lor, palmuind în obraz toate frazele pronunțate de Lloyd George, Wilson, cari vorbeau de lupta pentru drepturile și libertatea popoarelor mici... F. P. R.

Din munca pentru înmulțirea meseriașilor noștri

Zilele acestea s'au împlinit 4 ani, de când zelosul dascăl *Emanuel Irimie*, din lara de jos, și-a ales 4 din cei mai buni școlari ai săi, pe cari cu voia părinților lor s'a hotărât să-i aplice la meserie. *Locul de aplicație* al băieților, nu putea fi altul decât *Sibiul*, iar *mijlocul lor, biroul viu de informații*, cine putea fi altul decât *prezidentul Reuniunii meseriașilor sibieni*, *«prea-umilitul domn»*, după cum îi scriu chiar și acum mulți din foștii săi oștași, astăzi bravi luptători în oastea împărătească, *Victor Tordășianu*. Harnicul dascăl Irimie, sosit în Sibiu, n'a trebuit să zăbovească mult, deoarece măiestrii, fiii patrii ai băieților, erau aleși de dl Tordășianu. Astfel *Traian Mihaile*, a fost aplicat la măsărit, *Traian Crișan* la fărâșire, *Nicolae Popa*, la vâpsitorie, iar cel mai mic dintre ei *Ioan Cosma*, cu vârsta de abia 12 ani și cu un picior defect, a fost aplicat la compactorie.

Bucuria dascălului, a părinților băieților și a tuturor acelor, cari au ostenit și jertfit pentru ei, durere, n'a ținut mult, deoarece cei 3 amintiiți la început, după 10—14 zile, sub cuvânt, *«că-i mână urâtul și dorul de casă»*, au părăsit Sibiu, cu avertizarea că, dacă nu li se dă drumul, ei își iau viața. E de însemnat, că în zilele puține cât au fost la măiestrie, au dat cu toții, și cu deosebire, *Traian Mihaile*, multe dovezi de pricepere, îndemănare și hărnicie. Dacă *măistrelul Ioan Cosma* n'a părăsit Sibiu și cu el meseria, vrednicia în parte, e a dlui Tordășianu, care i-a făgăduit, că îl va tracta ca pe un frate și nu-l va lipsi nici de ajutoare bănești și îndrumări pârtoșii ba, că după anii de ucenicie, va mijloci să poată ajunge la Viena, Berlin, unde să se perfecționeze în meserie. De altfel a trebuit să se depună multă muncă până ca *copilașul Ioan Cosma*, dar mai ales tatăl său, *zilerul Gligor Cosma* să fie conșinși, că *compactoria nu se numără între cele mai slabe meserii*.

În 16 Martie n. 1918, împlinindu-se 4 ani, de când *Ioan Cosma* a fost aplicat ucenic, dna *Zacharides*, mama dlui *Ludovic Zacharides*, măiestru compactor acum pe

câmpul de război, a declarat pe fostul său ucenic *sodal (calfă) compactor*. În timpul de ucenic *Ioan Cosma* s'a distins. În era fericită a ședințelor literare ale Reuniunii meseriașilor noștri, cu recitări de versuri, cu cetiri de bucăți alese etc. A urmat cu mult zel școala germană de ucenici, așa în cât astăzi vorbește fluent nemțește, dar mai pe sus de toate, în tot timpul liber a cetit și a ținut să-și câștige cunoștințe tehnice din compactorie, lucru, despre care a dat dovezi timp de mai multe luni, cât a purtat singur atelierul de compactorie al dlui *Zacharides*.

Acestea lucruri le-a adus tinerul *sodal*, de abia 16 ani, *Ioan Cosma*, cu multă bucurie, în ziua eliberării sale, la cunoștința binefăcătorului său, a dlui *Victor Tordășianu*, care i-a promis și pentru viitor tot sprijinul posibil, de care nu-l va lipsi, până nu va ajunge să se poată perfecționa în străinătate, de unde reîntors să-și deschidă atelier propriu în Sibiu. *Sodalul Ioan Cosma*, după cum află, va primi, 100 cor. onorar lunar, cvartirul și întreținerea.

Deci nici compactoria, precum nici cea mai desprețuită meserie, nu se numără între cele slabe, dacă e în mâni bune; tot astfel slabă e cea mai bună meserie, dacă e în mâni netrebnice.

Știe tot.

Învățăturile unui bun și credincios Domnitor

— Neagoe Basarab către fiul său Teodosie —

Povestea fericitului Varlaam și a lui Iosaf feciorul lui Avenir împăratul

Era un împărat mare și slăvit foarte. Deci el odată se puse într-o carată ferecată cu aur, și împrejurul lui erau toți domni și boierii săi, cum se cade unui împărat. A tsel mergând el, întâmpină doi bărbați, îmbrăcați în haine sparte și întinate, și cu fețele salbede și negre și împăiejinete. Iar acel împărat îi știa pentru ce sânt așa, că li se topose trupurile și se vestejise de post, și de ajun și de neodihnă. Și, cum îi văzu împăratul acela, îndată sări din carată, și merse de căzu jos pe pământ, și se închină înaintea lor. După aceea, se sculă și-i luă în brațe, și cu dragoste-i sărută. Iar preștinilor și boierilor nu le fu aceasta pe voie, ci ziceau dintr'înși: «Nu se cuvine nici se cade să se facă aceasta cinstei împărătești», iar împăratului nu-i îndrăzneau să-i zică în față, ci avea acel împărat un frate, deci ei îi ziseră lui așa: «Te rugăm să zici împăratului, altă dată să nu mai facă atâtea bajocurii cinstei și coroanei împărătești». Acela zise împăratului, iar împăratul impută nechezării și nepriceperii lui, și-i dete răspuns că el nu se putea domiri ce va să fie. Deci avea obiceiul acel împărat așa: când va judeca pe cineva spre moarte, el trimetea la poartă-i pe un trimbiș de-i trimbișă cu trimbiș, și vinovatul, dacă auzea glasul trimbișii la poartă sa, el știa că este a doua zi de periculiune. Astfel, dacă inseră, trimise împăratul trimbișul cu trimbișă cea de moarte de trimbișă înaintea porții frăține-său. Iar el, dacă auzi trimbișă cea de moarte trimbișând la poartă sa, se părăsi de a mai trage nădejde de viața acestei lumi, ci toată noaptea fu în grijă și gânduri de scârba; și-și tocni casa și învăță de toate pe rând, ca cel ce știa că va să moară. Iar dimineța, dacă se făcu ziua, el se îmbracă în haine negre și de jale, așijderea se îmbracă și jupâneasa sa și toți copiii săi, și merse el la Divanul împăratului, plângând și tânguindu-se cu amar. Iar împăratul, dacă-l văzu că plânge așa cu amar, îl chemă la sine, într-o cămară înlăuntru, și-i zise: «O, om neînțeleș și fără chibzuială! Dar, dacă de vreme ce te temi așa numai de o trambă și a morții și de un frate al tău, care e om ca și tine, căruia nu ia-i stricat nimic, nici ești vinovat, dar mie cum îmi aduci imputăciune căci am sărutat cu smerenie pe mărturisitorii Dumnezeului meu, cari mi-au spus moartea și mi-au mărturisit mai adevărat decât trambă, și mi-au vestit vestirea cea înfricoșată a Săpânului meu, căruia am greșit mult și am făcut păcate mari înaintea Lui. Iată acum vădli și arătai nebulia ta, și în chip ca acesta te înfricoșai și te spăimântai, și peste puțină vreme voi arăta aeeva și nebuliile celor ce te-au îndemnat să mi grăești așa».

Astfel mângăie pe fratele său, și-l folosi cu cuvinte ca acestea, și-l lăsă de merse acasă. Deci porunci de făcu patru cosciuge de lemn, din care două le ferecă peste tot cu aur, și băgă într'însele oase imputite și scârnave, și pleupele deasupra le bătu și le ținut tot cu cuie de aur; iar celelalte două le unse numai cu smolă pe din afară, și le umplu de pietre scumpe, și de mărgăritar și de alte miroase bune, și le înfășură cu câte o tărășană.

Deci chemă împăratul pe boierii și preștinii aceia ce-l imputase pentru întim-

pinarea acelor săraci, și puse înaintea lor acele cosciuge, câte patru, și zise să se prețuiască ce vor plăti cele ferecate și ce vor plăti cele unse cu smolă. Iar ei puseră preț mare și mult celor ferecate, și ziseră că într'acelea se cade să fie coroane, și lucruri scumpe și brăne împărătești, iar celor smolite ei le puseră preț puțin.

Atuncea zise împăratul către dâșii: «Bine știam că veți zice voi așa. Ci nu se cade așa, ci se cadecă ochii cei din lăuntru să vedeți cele din lăuntru ce sânt într'însele, sau de vor fi de cinst, sau de necinst». Și zise împăratul să deschidă și-riele cele ferecate cu aur, și, dacă le deschiseră, ieși dintr'însele o imputăciune rea, și văzură într'însele lucruri grozave. Deci zise împăratul: «Acesta este chipul cel îmbrăcat în haine scumpe și frumoase, și celace se trufesc cu slava cea multă, iar înlăuntru ei sânt plini de lucruri rele, și morți, și imputăci». Apoi zise împăratul de deschiseră și cosciugele cele unse cu smolă, și, cum le deschiseră, ieși dintr'însele miros frumos, și se văzură lucruri minunate, și scumpe și frumoase. Deci zise împăratul către dâșii: «Aceste cosciuguri știți cui se aseamănă? Aseamănă-se celor doi oameni cari erau îmbrăcați în haine sparte și cu ferfenite întinate, și împăiinați la obraz, și mânjiți, și negri, și nădușiți, și osteniți, cărora le căutați voi numai chipurile cele din afară, și mi-ați imputat căci m'am închinat eu lor până la pământ. Iar eu, pricepând și cunoscând cu ochii cei dinlăuntru ai înțelegerii mele curățirea sufletelor lor și a lor strălucire, iată, acestea toate, încă și caftanele cele împărat-ști, pentru mărirea acelor, nimic n'am băgat seamă, ci le-am călcat toate pe pământ, jos, înaintea lor».

Așa-i învăță, să nu caute, nici să ia aminte către cele din afară. Așijderea fă și tu, cum făcu acel împărat bun și credincios, și te vei înălța întru smerenia ta, și să cinstești pe cei ce sânt robii lui Dumnezeu, că aceia sânt frații Lui.

Știrile zilei

Predică în catedrală. Seria predicilor, rostite în catedrala din Sibiu, se continuă Duminecă în 18/31 Martie. Va predica preotul asesor consistorial *Dr. Vasile Bologa*.

Distincție. Maiestatea Sa Monarhul *Carol*, cu prilejul încheierii păcii cu România a acordat mareașilor *Mackensen*, *Hindenburg* și principelui *Leopold de Bavaria* marea cruce a ordinului *Maria Terezia*, generalului *Ludendorff* marea ordin pentru merite militare, ear general-majorului *Hoffmann* prima clasă a ordinului *Coroana de fier*.

Cercul de activitate al comisariului regal pentru Ardeal. Ordonanța ministerială, apărută în Monitorul oficial, stabilește cercul de activitate al comisariului regal pentru Ardeal. Comisarul este subordonat ministerului și primește îndrumări dela ministrii de resort. Sediul său este Clujul. Teritoriul asupra căruia își exercită funcțiunea, cuprinde 16 comitate, între care și *Selajul*, asemenea și orașele *Clujul* și *Murăș-Oșorheiul*. El are să conducă lucrările de restaurare, pe acest teritor, în înțelegere cu ministerele. Impotriva dispozițiilor sale se poate apela în termen de 15 zile la ministrul de resort. Cheltuielile împreunate cu funcțiunea noului comisariat se acoper din portofoliul prezidiului ministerial.

Amvonul și dreptul de vot. În chestiunea dreptului electoral a răsunat un glas dela locul, unde nu este obicei să se facă politică. În biserica evangelică din piața *Déak*, în capitala țării, s'a oficiat ca în toți anii serviciu divin în ziua morții lui *Kossuth*, în 20 Martie. Cuvântul festiv l-a rostit protopopul evangelic *Alexandru Raffay*. De față era un public distins. În frunte cu ministrii contele *Apponyi* și *Tóth*. Spre surprinderea ascultătorilor protopopul *Raffay*, urcându-se pe amvon, a atacat cu asprime deosebită reforma electorală, care n'ar corespunde cu duhul și tradițiile lui *Kossuth*. Contele *Apponyi*, penibil atins, a voit — cum scrie *Az Ujság* — să părăsească biserica în mod demonstrativ, dar la stăruințele amicilor săi a rămas până la sfârșit. — Ziarele cari stau aproape de guvern, protestează împotriva vorbirii lui *Raffay*, zicând că asemenea enunțări s'ar fi potrivit foarte bine alături de un cuvântări din comisiunea parlamentară a reformei electorale; dar nu se cade nici decum să fie rostite de pe amvon.

Nou recensământ. Guvernul a luat măsuri pentru a face număratoarea oficială a populației civile din țară pe ziua de

15 April 1918. Conscrierea se va îndeplini în zilele de 16—20 April a. c. Țânta acestei lucrări este regularea alimentării publice după un plan satorit. — În acelaș timp se vor conscrie și: vitele, oile, porcii și caii. Lucrările, împreunate cu recensământul, se vor încredința mai ales învățătorilor, cari sânt îndatorați, pe lângă o retribuire separată, să le îndeplinească.

Mulțumita suveranului german. O telegramă a împăratului *Wilhelm*, adresată lui *Krupp*, mulțumește fabricii pentru construirea tunului, cu care s'a bombardat *Parisul la distanță de peste 100 chilometri*.

Dumineca nu se mai vinde carne. Dl ministru de comerț a dat ordin, în înțelesul căreia pe întreg teritoriul țării este oprit, ca pe viitor personalul măcelarilor și al cărnătarilor să fie ocupat în zilele de *Duminecă*. În acelaș timp se oprește de a se mai vinde *Dumineca* ori ce fel de carne: proaspătă, afumată, conserve, și pește.

Transport din Ucraina. Sâmbătă a sosit la Viena cel dintâi transport de alimente și articole dela *Podvoloczka* din Ucraina. Transportul cuprinde: 17 vagoane de grâu, 21 vagoane unt de lemn, câte un vagon de săpun și ouă, uleiuri minerale ș. a.

Restrângerea circulației imobilelor. În baza cunoscutei ordonanțe a guvernului, *Expozitura* din *Cluj* pentru circulația imobilelor a refuzat nu de mult aprobarea unui contract de vânzare și cumpărare, privitor la 1/2, *jugar extravilan*, încheiat între locuitorii români din *Ruși* (comit. Sibiu) *G. C. M. n. B.* cumpărătoare, și *D. T.* și soția n. *B. P.* ca vânzătorii. Pământul, care a format obiectul vânzării, este cuprins în pf. *Ruși* Nr. 1,303 Nr. top. 2,990/1.

Aceeaș *Expozitură* a refuzat aprobarea unui contract încheiat între femeia *M. N.* tot din *Ruși* (al cărei soț este prisionier în Rusia) și *N. B.* din aceeași comună asupra unei case mici, mai mult colibă.

S'a făcut recurs la ministrul de agricultură. R. E.

Banii ucraineni. Noua republică, Ucraina, a pus în circulație bancnote de 100 ruble, în preț de 6 milioane ruble, acoperite cu întreaga avere și venitele statului. Bancnotele, de 171 milimetri lungi și 105 milimetri late, poartă pajura orașului *Chiev*. Prețul de 100 ruble «*Sto Karbovanzer*» este scris în limbile ucrainană, rusă, polonă și ovreiască.

În loc de anunțuri de căsătorie. Domnul *Dumitru Dragomir*, ales preot în Certege, în loc de anunțuri despre căsătoria sa cu domnișoara *Constanța Cothisel*, a binevoit a dăru cor. 40, din care 20 la Fondul *Dr. Petru Șpan* pentru ajutarea copiilor de moți, aplicați la meserie, ear 20 cor. la Fondul *Victor și Eugenia Tordășianu* pentru înzestrarea fetelor sărace al Reuniunii sodalilor sibieni. Pentru primos, dorind multă fericire noilor căsătorii, exprimă sincere mulțumite: *Vic. Tordășianu*, prezident.

Dreptul de autor. Cunoscutul compozist *Lehar* și editorul său *Kleiberger* au imprecuat la tribunalul din *Győr* pe un cârcumar, din cauză că în localul acestuia o muzică țigănească a cântat un vals dintr-o operă a lui *Lehar*. Procesul a ajuns până la a treia instanță, la curie, care a hotărât pedepsirea cârcumarului, deoarece autorul își rezervase toate drepturile asupra compoziției sale. Urmează de aici, că în localuri publice, cafenele, sale, grădini ș. a. nu este permis executarea pieselor cu drepturile rezervate, dacă localurile acestea n'au obținut învoirea dela «*Societatea autorilor*, compoziților și editorilor de muzică».

Teatru cinematograf. Sâmbătă și Duminecă, în 30 și 31 Martie, se dă la *Apollon*, în Strada *Schewis*: *Un strop de venin*. Programa din April cuprinde numeroase atracțiuni, în rolurile principale cu cei mai distinși artiști ai filmelor.

Mulțumită

Tuturor rudeniilor, amicilor și cunoscuților, cari din tristul incident al morții prea mult regretatei mele soții *Cornelia Simtion n. Duma* m'au condolat și au luat parte la actul înmormântării, le exprim pe această cale sincerele și adânc simțite mele mulțumiri.

Sibiu, 30 Martie 1918.

Petru Simtion.

„POPORUL“

instituit de credit și cassă de schimb, societate pe acții în (Săliște) Szelistye. :: ::

Convocare.

P. T. Domnii acționari ai institutului de credit și cassă de schimb „POPORUL”, societate pe acții, se convoacă la

a X-a adunare generală ordinară,

care se va ține în 8/21 Aprilie 1918 la 2 ore p. m., în sala școalei gr. ort. din loc cu următoarea

Ordine de zi:

1. Constituirea adunării, constatarea acționarilor prezenți și a voturilor.
2. Raportul direcțiunii.
3. Prezentarea bilanțului pe anul 1917, raportul comitetului de supraveghiere și darea absolutului direcțiunii și comitetului de supraveghiere.
4. Impărțirea profitului curat.
5. Intregirea membrilor direcțiunii prin alegere.
6. Alegerea unui membru în comitetul de supraveghiere.

Domnii acționari, cari doresc a lua parte la această adunare cu vot decisiv au să depună acțiunile eventuale documentele de plenipotență la cassa institutului nostru cel puțin cu 48 ore înainte de deschiderea adunării (§ 17 din statute).

Pentru cazul că numărul acționarilor și al acțiilor depuse nu ar fi suficient pentru aducerea de concluze valide, prin aceasta se convoacă o altă adunare generală pentru ziua de 15/28 Aprilie 1918 tot la orele 2 în sala școalei gr. ort. din loc cu aceeași ordine de zi, când se vor aduce concluze valide fără considerare la numărul acționarilor, al acțiilor reprezentate și a voturilor.

Săliște, la 16 Martie 1918.

(67) 1—1

Direcțiunea.

Active.

	K	f
Bani în numerar	28,608.37	
Cassa de păstrare postală	8,740.59	
Monete	14,759.34	
Acții dela bănci	3,950.—	
Efecte de stat	80,835.—	
Casa institutului	19,000.—	
Cambii de bancă și ipotecare	197,655.12	
Imprumuturi ipotecare	124,097.40	
Imprumuturi de credit personal	10,842.54	
Imprumuturi de cont-curent	461,910.86	
Debitori	4,684.68	
Mobilier	300.—	
Interese restante	10,964.38	
	966,348.28	

Contul Bilanț la 31 Decembrie 1917.

Pasive.

	K	f
Capital societar 1600 acții à 100 Cor.	160,000.—	
Fond de rezervă	35,000.—	
Fond special de rezervă	5,398.32	
Fondul dif. de curs la efecte	368.50	
Diverși creditori	11,936.93	
Depuneri spre fructificare	738,769.21	
Dividendă neridicată	3,784.—	
Interese transitorii anticipate	1,470.05	
Profit transpus din 1916	3,000.—	
Profit din 1917	6,621.27	
	966,348.28	

Spese.

	K	f
Interese după depuneri spre fructificare	27,509.08	
10% dare după interese de depuneri	2,750.90	
Salare	6,219.96	
Spese: încălzit, luminat, registre, porto	1,188.96	
Mărci de prezență	292.—	
Dare directă și aruncuri	2,939.33	
Profit transpus din 1916	3,000.—	
Profit din 1917	6,621.27	
	50,521.50	

Contul Profit și Pierdere.

Venite.

	K	f
Profit transpus din 1916	3,000.—	
Interese dela cambii	10,335.32	
Interese dela imprumuturi ipotecare	10,108.78	
Interese dela imprumuturi personale	415.33	
Interese dela cont-curent	20,399.13	
Interese după efecte și acții	4,090.—	
Provizțiuni și diverse venite	2,172.94	
	50,521.50	

Szelistye (Săliște), la 31 Decembrie 1917.

Pentru contabilitate: Traian Chipară m. p.

DIRECȚIUNEA:

Dr. Nicolae Petra m. p., prezident. Nicolae Soră m. p., cassar. Ioan Barbu m. p. Iordachie Roșca m. p.
Dumitru Bănciu m. p. Ilie Martin m. p. Dumitru Ghibu m. p. Dumitru I. Comșa m. p.
Ioan Bratu m. p. Ioan D. Bărsan m. p. Nicolae Lupaș m. p.

Subsemnatul comitet de supraveghiere am examinat conturile prezente și le-am aflat în consonanță cu registrele principale și auxiliare ale societății.

Szelistye (Săliște) la 24 Martie 1918.

COMITETUL DE SUPRAVEGHIARE:

Nicolae Oprean m. p., prezident. Danil Moisin m. p. Oprea Soră m. p. Danil Bărsan m. p.

Nr. 78/1918

(66) 1—3

Concurs repetit.

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa a III-a din Măeruş, protopopiatul Braşov, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele împreunate cu acest post sunt cele fasonate în coala B. pentru întregirea dotațiunei dela stat.

Concurenții să-și înainteze cererile, instruite cu documentele prescise, la subscrisul oficiu în termenul arătat și să se prezinte în vre-o Duminică sau sâmbătoare în biserică, cu prealabila încunoștințare a subscrisului, spre a oficia, a cânta sau a predica.

Braşov, în 2 Martie 1918.

Oficiul protopopesc ort. rom. al tractului Braşov, în conțelegere cu comitetul parohial.

Vasile Sfetea,
admin. protopop.

Nr. 66/1918

(65) 2—3

Concurs.

Pentru întregirea postului de capelan cu drept de succesiune pe lângă bolnăvicul paroh Leon Buzdug din parohia de clasa I (primă) Borgoşeni, în protopresbiteratul Bistriței, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele împreunate cu acest post sunt jumătate din toate venitele sistemizate în acea parohie, cu observarea că neîndeplinirea prezent nici porțiune canonică ca dotațiune preoțească și nici casă pentru capelan, cel ales va trebui a se îngriji de cortel din al său.

Reflecții calificați ori cu îndreptățire își vor înainteze cererile instruite conform normelor în vigoare la oficiul protopresb. ort. rom. în Besztercze-Bistrița, putând pe lângă stricta observare a regulamentului pentru parohii și cu prealabila încuviințare din partea oficiului protopresb. a se prezenta, în vre-o Duminică sau sâmbătoare în comună, și cântând, predicând ori servind, să facă cunoștință cu poporul.

Bistrița, 21 Februarie 1918.

Oficiul protopresbiterat ort. rom. al tractului Bistrița în conțelegere cu comitetul parohial.

Gregor Pletosu,
protopop.

Nr. 478/917

(59) 3—3

Concurs.

Cu provocare la ordinul Ven. Consistor din 31 Octomvrie a. c. Nr. 7636 Bis, se publică concurs nou pentru întregirea parohiei de clasa a III-a Bucium-Sat, tractul protopresbiterat al Abrudului, cu termen de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele împreunate cu acest post, sunt cele fasonate în coala B pentru întregirea dotațiunei dela stat.

Concurenții își vor înainteza petițiile, instruite cu documentele prescise de lege, subsemnatului oficiu în termenul deschis, și cu observarea regulamentului să se prezinte în vre-o Duminică ori sâmbătoare la biserică spre a cânta, cuvânta sau a servi sf. liturghie și a face cunoștință cu poporul.

Abrud, la 6 Noemvrie 1917.

Oficiul protopresbiterat gr.-or. rom. al tractului Abrud în conțelegere cu comitetul parohial.

Petru Popovici,
protopop.

Cepsoară (arpăgică) se află de vânzare în Sibiu, Strada Cisnădiei Nr. 30. — Pentru negustori prețuri convenabile. (63) 3—3

A apărut și se află de vânzare la Librăria: Arhidiecezană din Nagyszeben—Sibiu:

Tipicul bisericii ortodoxe

Intocmit pentru trebuințele preoților români și ale elevilor seminariilor

de

Aurel Popoviciu,
duhovnic-econom seminarial, instructor de cântări bisericești și de tipic.

Aprobat de Preaven. Consistor arhidiecezan prin decisiul din 21/VI 1916. Nr. 7238 B.

Se vinde numai legat cu 5 Cor. plus 50 fil. porto, recomandat.

Cumpărați și cetați

Calendarul de buzunar

pe anul 1918

al Tip. „Poporul Român” din Budapesta.

Cel mai elegant și mai draguț calendar apărut anul acesta, de folos pentru soldați, economi, tineri, studenți, preoți, învățători, cuprinzând un bogat material literar, poezii din război, povești, nuvele, îndrumări, măsuri și legi nouă despre ajutorul de stat, despre scumpirea biletelor de tren, despre nouăle ordinațiuni date de guvern în chestia bucatelor, creșterii porcilor. Cari soldați pot fi retrași de pe front, sosirea trenurilor, căți alegători români vor fi în Ardeal. Apoi povestiri de toată frumusețea: «Prescurile Palagiei», de d-l Septimiu Popa; «Inelul țiganului»; Poezii: «Viața»; «Mi-e frate»; «S'a dus a mea mândruță». Sfaturi practice pentru economi și soldați. Multe chipuri. Prețul numai 1 cor. 30 fil. cu porto cu tot.

Comandați cât de iute, altfel se vând toate, la «Poporul Român», Budapesta VII, lika utca 36. (27) 10—10

A apărut și se află de vânzare la Librăria arhidiecezană:

Conlucrarea omului cu Dumnezeu.

Predici

de

Mihai Păcățian,
protopresbiter

și alți preoți din ppresbiteratul B. Comloșului.

Prețul 3 cor., plus 12 fil. porto.

A apărut și se află de vânzare la Librăria arhidiecezană:

Despre caritatea creștinească.

Trei predici

de

Abatele Metodi Zavoral.

Prețul: 30 fileri plus 10 fileri porto.

Se vinde pentru scopuri culturale-filantropice.

Vite de vie nobilitate

Vite de vie americane, cu și fără rădăcină, în diferite și cele mai bogate soiuri veritabile, pe lângă garanție, furnizează firma solidă și cunoscută de mulți ani:

Prima plantațiune de pe Târnave pentru nobilitarea viței.
(Kokelthaler Erste Rebenveredelungsanlage)

4—10 (58)

Proprietar:

Fr. Kaspari Mediaș, în Ardeal.

Requisite de scris

se pot procura

Librăria arhidiecezană